

говатѣ отъ лѣкаво то си сѣкровище на вашето сѣрдце.“(а)

Наша та вѣра е богата ѣ пребогата сѣсѣ всѣкаквы позченіа ѣ наставленіа: ѣ е оутвѣрдена като сѣсѣ стѣлпове, отъ толкова истински знаменіа ѣ чѣдеса: ѣ е оградена като сѣсѣ крѣпость, сѣсѣ добрымъ законъ ѣ наредбы.

Наша та „Църква е основана на такъвъ тѣврдъ камъкъ; доро ѣ лдовы тѣ врата не ще можтъ да ѣ надвѣжтъ:(б) а вы ѣ ли са покѣшавате да ѣ поколеблите (о требаканны)! като сѣсѣ толкова стѣлпове ѣтвѣрдена? Казахъ, ѣ пакъ ще рекъ; че немаме нѣждъ отъ ваши тѣ гнили ѣ босы надки, кои то са показватъ несладки ѣ оупорны, като блѣдкова вода, на онымъ които ѣмъ сѣ сѣрдцата близо при Бога. Немаме нѣждъ (казѣвамъ), отъ ваши тѣ развратны ѣ діаволски наставленіа. Има ли нѣждъ морето отъ капка вода? Заема ли слънцето, отъ свѣщъ, ѣли отъ лѣната, ѣ отъ звѣзды тѣ свѣтлость? Нѣжда ѣ ли са орелъ-тъ за помощъ, отъ

(а) Мат. 12, 35.

(б) Мат. 16, 18.